

U s n e s e n í

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 8. listopadu 2012 odvolání obžalovaných M [redacted] Č [redacted], nar. [redacted] ve [redacted] P [redacted] K [redacted], nar. [redacted] v [redacted] a P [redacted] V [redacted], nar. [redacted] v Berouně, podaná proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 15. února 2012, č. j. 8 T 201/2010-1374, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek r u š í a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M [redacted] Č [redacted] uznán vinným přečinem dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 odst. 4 tr. zákoníku a obžalovaní P [redacted] K [redacted] a P [redacted] V [redacted] pomocí k dotačnímu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) a § 212 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku, kterých se podle zjištění soudu prvního stupně dopustili skutky popsány v bodech 1 a 2 výroku o vině. Za to jim byl uložen každému trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří let a dále peněžitý trest ve výměře 50 000,- Kč, kterou tvoří 100 denních sazeb po 500,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, jim byl vyměřen náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podali všichni obžalovaní v zákonné lhůtě odvolání, která zaměřili již do výroku o vině. Obžalovaný Č [redacted] namítá, že z celkového počtu zdravotně znevýhodněných zaměstnanců, za které byla žádost o dotaci podána, tedy 58 za první kvartál roku 2010 a 87 za druhý kvartál roku 2010, bylo v průběhu hlavního líčení vyslechnuto pouhých 16 svědků, z nichž někteří svou výpověď oproti vysvětlení podaném v přípravném řízení částečně nebo zcela změnili. Z výpovědi svědků tak podle názoru obhajoby nelze trestné jednání obžalovaného dovodit. Obžalovaný Č [redacted] navíc žádost o poskytnutí příspěvku nese-psal, údaje v ní neuvedl a žádost ani nekompletoval, pouze ji podepsal. Pokud tedy někdo nepravdivé údaje v žádosti o poskytnutí příspěvku uváděl, pak to byl tým lidí z personálního, účetního a finančního oddělení [redacted] [redacted]. Obžaloba se přitom ani nenamáhalá prověřit, kdo skutečně předmětnou žádost zpracoval, údaje zjistil, spočítal a zkompletoval. Obžaloba zjevně zaměňuje objektivní odpovědnost statutárního orgánu za škodu způsobenou společností při výkonu své funkce za odpovědnost trestněprávní. V podrobnostech pak obžalovaný odkazuje na závěrečnou řeč ze dne 15. 2. 2012 a žádá, aby byl napadený rozsudek zrušen a on zproštěn obžaloby.

Obžalovaný P [redacted] K [redacted] argumentuje ve svém odvolání obdobně a poukazuje na to, že z celkového počtu společností zaměstnaných osob se zdravotním postižením v předmětném období jich jako svědek vypovídala menšina a někteří i otevřeně přiznali, že mají problémy s pamětí. Obžalovaný se domnívá, že úvahy prvního soudu, na jejichž základě je konstruováno jeho jednání, jsou nelogické a chybí motiv, proč by měl obžalovaný spolu s Č [redacted] usilovat o to, aby společnost ušetřila částku necelých 130 000,- Kč na výplatách, když by tím

bezprostředně ohrožovali vyplacení příspěvku překračujícího výši 2 400 000,- Kč. Navíc jen šest ze třinácti vyslechnutých zaměstnanců uvádělo, že jednali s obžalovaným, ostatní hovořili s V■■■■■■■■■■, nebo si na to již nepamatovali. Obžalovaný jednoznačně odmítá, že by při přijímacím pohovoru uchazečům se zdravotním postižením sděloval, že namísto mzdy budou dostávat pouze částku 2 000,- Kč. Poukazuje též na další důkazy, a to kontrolu z Oblastního inspektorátu práce a kontrolu Úřadu práce, které žádné pochybení neshledaly. Také obžalovaný K■■■■■■■■■■ navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a on zproštěn obžaloby.

Obžalovaná P■■■■■■■■■■ V■■■■■■■■■■ poukázala především na nedostatek subjektivní stránky trestného činu, jímž byla uznána vinnou, zdůraznila, že žádost o dotaci nevyplňovala, fakticky je stíhána za to, že řádně plnila pracovní povinnosti zakotvené pracovní smlouvou, když zajišťovala jednotlivým zaměstnancům pomoc a práci. V různých životních situacích byla i jejich rádcem, přičemž zdůraznila, že komunikace s nimi byla v řadě případů obtížná. Škoda je podle jejího názoru v rozsudku vyčíslena nesmyslně jako částka, o kterou byl místně příslušný úřad práce požádán, přitom za všechny zaměstnance bylo placeno řádně a včas pojistné na sociální zabezpečení, pojistné na veřejném zdravotním pojištění zaměstnanců včetně daňových odvodů. Celá záležitost vznikla patrně anonymním udáním na Úřad práce v ■■■■■■■■■■, který následně příspěvek nevyplatil a podal trestní oznámení. Policie pak vedla výslechy svědků tak, aby to odpovídalo naplnění skutkové podstaty žalovaného činu - podle obžalované se mohlo jednat o důsledek konkurenčního boje. I obžalovaná V■■■■■■■■■■ se tedy domáhá zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby.

Z podnětu podaných odvolání soud druhého stupně přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a zjistil následující:

Okresní soud provedl v souladu s procesními pravidly obsáhlé a s ohledem na nesnadnost zajištění účasti svědků a jejich výpovědi u hlavního líčení též velice náročné dokazování a nutno vyzdvihnout, že se věci věnoval pečlivě. Rozsah provedeného dokazování je pak zcela dostačující ke spolehlivému rozhodnutí o podané obžalobě a není třeba ho dále doplňovat, zejména vyslýchat další osoby z řad zdravotně postižených zaměstnanců společnosti ■■■■■■■■■■, neboť je vcelku zjevné, vzhledem k obsahu jejich vysvětlení podaném policii v přípravném řízení, že by k objasnění věci přispět nemohli. Prvý soud výpovědi vyslechnutých svědků hodnotil z hlediska jejich věrohodnosti a v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětlil, co z nich zjišťuje a proč jim věří. Oproti obžalobě upřesnil výši škody a vysvětlil, jak k ní dospěl (str. 9 napadeného rozsudku). Opomenul však jednoznačně vymezit skutek z hlediska časového (u obžalovaného K■■■■■■■■■■ ponechal obžalobou užitý nejasný údaj „do současné doby“, u obžalované V■■■■■■■■■■ „do dnešního dne“), což bude třeba napravit, „současnou dobou“ nebo „dnešním dnem“ může být nejpozději den sdělení obvinění obžalovaným (§ 12 odst. 11 tr. řádu), pokud bude zjištěno, že až do tohoto dne byla trestná činnost páchána. Vytknout je mu také třeba absenci právního zhodnocení jednání obžalovaných K■■■■■■■■■■ a V■■■■■■■■■■ které první soud kvalifikuje jako dotační podvod podle § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Taková kvalifikace postrádá oporu v zákoně (správně by mělo být: pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 tr. zákoníku). Pomoc je jedna z forem účastenství, tj. pachatel se formou pomoci účastní na trestném činu jiného pachatele (což vyjadřuje určitá právní věta). Pomocník pomáhá pachateli k dosažení jeho cíle, jedná tedy ve stejném úmyslu jako on, a o tom v rozsudku posouzení důkazů a pak právní úvahy chybí. Soud uvádí, že obžalovaní K■■■■■■■■■■ a V■■■■■■■■■■ svým jednáním obžalovanému Č■■■■■■■■■■

„umožnili“, aby spáchal stíhanou trestnou činnost, avšak umožnit něco lze i nedbalostním jednáním, takže takové zdůvodnění přesvědčivé není.

Zejména se však první soud nevypořádal důsledně s obhajobou obžalovaných a nereagoval na jejich námitky ohledně nenaplnění subjektivní stránky činu. Nerozebral, v čem spatřuje úmyslné jednání, což je markantní zejména u obžalovaného Č[REDAKCE]. Ten se zaměstnanci se zdravotním postižením fakticky vůbec nepřišel do styku a první soud nedovodil jeho vědomost o tom, že jim nebude vyplácena mzda v plné výši ani z dalších důkazů, které měl k dispozici (kromě výpovědí svědků z řad těchto osob obsahuje spis vcelku obsáhlou dokumentaci aktivit společnosti a snah o jejich ovlivnění či dokonce zastrašení). V tomto ohledu tedy shledal odvolací soud odvolání obžalovaných důvodnými, a protože jde o pochybení, které sám vlastním postupem odstranit nemůže – hodnocení důkazů a vyvození skutkových závěrů o zákonných znacích trestného činu (objektivních i subjektivních) je úkolem a oprávněním soudu prvního stupně - napadený rozsudek zrušil a věc vrátil prvnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Po vrácení věci odvolací soud další provádění důkazů neukládá: těžiště práce prvního soudu bude především v podrobném zhodnocení provedených důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, logickém vysvětlení rozporů mezi výpověďmi svědků a listinnými důkazy, rozebrání zjištěného jednání u každého obžalovaného zvláště s důrazem na jeho časové zařazení, subjektivní stránku a jeho právní kvalifikaci, přičemž se podrobně vypořádá i s námitkami obhajoby. Teprve rozhodnutí, které všechny tyto požadavky naplní, dostojí požadavkům § 125 tr. řádu, které jsou na ně zákonem kladeny.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 8. listopadu 2012

JUDr. Helena Urválková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost :
Nádherná